

ažo pata sgramazijo swoje kucetka spod swojej kschidli; a wy nejsczo kscheli." Wosebnie pak hordujo ten samy statk tego hobroscheina tom swetem Duchoju pschipołożony; pscheto tak žejo s. Pawol k tym werezym Korintharom (1. Cor. 6, 11): „Wy sczo wotmyte, wy sczo hušwěschone, wy sczo hupšhawjone we tom měnu tego Kněsa Jěsusa a psches tego Ducha našchogo Boga." Dere nam, až Bog naš hobroschijo a tež hobroschisch zo; pscheto my smy k tomu namozne; my nejsmy sami wot se godne nězo se myšlich, ako sami wot se, ale našcha godnosć jo s Boga (2. Cor. 3, 5). My namožomy pschi našchom hobroscheinu niž žynisch, ako jano to, až my tej naš hobroschezej gnaže se nestawjamy; ale jej se powdajomy, a te přednosćzi k našchom hobroscheinu hužhwamy a tak ma se to rosměsch, gaž my we tom swetem pišnie tak žesto napominane hordujomy, až se k Bogu hobroschisch dejmy (Jes. 55, 7. Jer. 3, 14).

Bog pak poderbi pschi takem hobroscheinu tu službu tych powołanych a hustawjonych hužabnikow a pratkarow.

Jesus ten syn Božy běšcho jaden profejta, moznij we słowach a statkach, kotaryž do tego swěta pschischel běšcho, tych grěšnikow k pokusche wołat (Matth. 9, 13). Ako togodla druge we našchom ewangeliu jogo spytowachu a sname wot něgo s něbja požedachu, ga žascho won: „Ten rod jo sly; won jaden žiw požeda, a jomu něbužo žeden žiw dany, ako jano ten žiw tego profejta Jonasa. Pscheto rowno ako Jonas žiw běšcho tym Ninivitiskim, tak bužo tež tego žłoweka syn tomu rodu. Se luže s Niniveja budu gorějstanusch we tom šuženiu stym rodom, a